

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg med den sydafrikanske præsident Mbeki traf den aftale, at den danske og den sydafrikanske udenrigsminister mødes her inden for kort tid for direkte mellem Danmark og de sydafrikanske værter at drøfte, hvorledes dagsordenen for Johannesburgtopmødet kan tilrettelægges, så vi får størst mulig sikkerhed for et konkret og positivt resultat af topmødet.

Udenrigsministeren har haft adskillige møder med kolleger i andre lande, hvor sagen er taget op. Det samme har miljøministeren, og både udenrigsministeren, finansministeren og miljøministeren har gennem indlæg på internationale møder sammen med deres kolleger i andre lande fremført den danske idé om en global aftale.

Jeg havde lejlighed til den 29. april at møde det danske ngo-miljø repræsenteret ved den såkaldte 92-gruppe, og der redegjorde jeg for regeringens bestræbelser, og jeg modtog også ngo'ernes vurdering af situationen. Jeg møder i øvrigt 92-gruppen igen den 13. juni.

Forud for og under EU's topmøde i Barcelona arbejdede regeringen for fremadrettede konklusioner, og vi søgte tilslutning til en arbejdsplan frem til topmødet i Sevilla i juni med inddragelse af de relevante ministerråd i EU. Regeringen er aktiv op til topmødet i Sevilla, hvor vi vil fremlægge vore tanker om, hvorledes EU bedst kan profilere sig på Johannesburgtopmødet.

Jeg føler derfor, at regeringen er vel rustet forud for formandskabet til fortsat at gå aktivt ind og påvirke forhandlingsprocessen med henblik på at opnå et gunstigt resultat i Johannesburg.

Regeringen arbejder for, at resultatet vil bestå af tre elementer: en politisk erklæring, en handlingsplan og et såkaldt partnerskabsarrangement. Og så kan man selvfølgelig sige, at der derudover skal træffes foranstaltninger til opfølgning.

Men lad mig tage de tre punkter hver for sig.

For det første en politisk erklæring. I denne politiske erklæring på Johannesburgtopmødet skal den globale aftale indgå. Det er vigtigt, at vi opfatter den globale aftale som et led i en global proces, der på flere punkter allerede er i gang. Den globale aftale, som vi arbejder for i Johannesburg, skal have en direkte linje til ting, som allerede er i gang – frihandelsforhandlingerne inden for WTO, hvor vi kan tage udgangspunkt i det såkaldte Doha-møde, og for så vidt angår udviklingsbistand, kan vi tage udgangspunkt i de resultater, der blev opnået i Mexico på Monterreytopmødet.

Samtidig bør den globale aftale bygge på målsætningerne fra Riotopmødet og fra den såkaldte millenniumerklæring.

I den politiske erklæring bør det fremhæves, at industrilandenes beslutning om at arbejde for bæredygtig udvikling gennem afkobling af sammenhæng mellem økonomisk vækst og ressourcforbrug er væsentlig for at give udviklingslandene bedre adgang til ressourcer og dermed økonomisk vækst.

Kl. 16.00

Vi skal bygge på erklæringen fra Monterrey om god regeringsførelse som instrument til at opnå en bæredygtig økonomisk udvikling, herunder gennem tiltrækning af investeringer. Vi skal bekræfte tilsagnet fra Doha om rettidig afslutning af handels- og udviklingsrunden og om at gøre noget ved marginaliseringen af de mindst udviklede lande.

Erklæringen bør endvidere understrege betydningen af bistand til udviklingslandene til at bygge kapacitet op på handelsområdet, så udviklingslandene i praksis kan drage nytte af den udvidede markedsadgang. Bistand på det finansielle område er også relevant, så der kan opbygges troværdige finansielle sektorer i udviklingslandene. Så vidt den politiske erklæring.

Dernæst handlingsplanen, for det er vigtigt, at der så bliver sat handling bag ved alt det her. Den skal være konkret. Den bør derfor fokusere på udvalgte områder, hvor vi kan opnå konkrete fremskridt. Det vil være naturligt at fokusere på emner, der i særlig grad afhænger af en vellykket sammenhæng mellem de tre, skal vi kalde det, ben i bæredygtig udvikling, nemlig økonomisk udvikling, social udvikling og miljøbeskyttelse. Jeg tænker her på områder som vand, energi, sundhed og fremme af bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre.

Og endelig det tredje element: Et partnerskabsarrangement, som skal gøre det muligt at fremlægge samarbejdsinitiativer mellem nogle regeringer, mellem regering og erhvervsliv og/eller civilsamfundet. Partnerskabsarrangementerne skal ikke erstatte tiltag under den politiske erklæring eller handlingsplanen, men skal ansues som et supplerende element.

Inden for disse rammer vil regeringen i særdeleshed arbejde for, at følgende fire elementer bliver afspejlet i EU's holdninger med henblik på at kunne indgå i et resultat, som kan få tilslutning globalt. For det første øget frihandel og udvidet markedsadgang. Det er altså sådan, at øget frihandel er en forudsætning for en bedre